

ROZHOVOR S PATRICKOM MCGEANOM

Úryvok z rozhovoru s Patrickom McGeanom od Trung Nguyena

Otázka: Štúdia/experiment sa zvyčajne snaží dokázať nejakú teóriu. Akú teóriu sa snaží dokázať štúdia „Live Blood and Cellular Matrix Study“?

Odpoveď: Hlavnou hypotézou našej štúdie je, že všetci môžeme trpieť nedostatkom síry. Snažíme sa ukázať, že opätovným zaradením síry do nášho jedálnička môžeme umožniť zdravú regeneráciu buniek tým, že umožníme prísun kyslíka prostredníctvom síry.

Síra je pre naše telo nevyhnutná na výrobu mnohých aminokyselín a bielkovín. Funkcia bunkovej membrány závisí od bielkovín a peptidov v týchto membránach, ktoré umožňujú transport živín a plynov cez membránu. Ak sa tieto bielkoviny a peptidy znížia, bunková membrána sa stane aplastickou a kožovitou, čo núti bunku podliehať anaeróbnemu metabolizmu. Acidóza alebo fermentácia sú príkladmi nezdravého bunkového metabolizmu a vedú k degenerácii buniek. Ak sa bunky môžu regenerovať po rokoch jaziev alebo poškodenia, je to podľa nášho názoru príkladom toho, ako je možné reaktivovať regeneráciu buniek, a niektoré príklady neurologickej regenerácie sú možno najpôsobivejšie.

Našich účastníkov štúdie sprevádzame digitálnymi fotografiami ich tváre, aby sme podložili ich správy o užívaní organického síry.

Otázka: Existuje približne 4 000 minerálov. Prečo bola v štúdii Live Blood and Cellular Matrix Study zdôraznená práve síra, minerál? Aký má význam?

Odpoveď: Síra je minerál, ale v prvom rade je to prvok uvedený v periodickej tabuľke. Bez kyslíka zomrieme. Síra, selén a telúr sú prvky kyslíkovej skupiny. Interakcia alebo aktivácia kyslíka robí síru tak dôležitou pre regeneráciu buniek. Všetko na planéte, vrátane minerálov, sa skladá z prvkov a existuje len 118 prvkov, ak zahrnieme aj „umelé“ prvky.

Rovnako ako ľudské telo, aj 3 800 minerálov vzniká vzájomným pôsobením prvkov. Síra je prvok s dvoma hlavnými minerálnymi formami: elementárna síra, ktorá vzniká vulkanickou činnosťou v atmosfére, a organická síra, ktorá vzniká tou istou vulkanickou činnosťou v morskej vode. Soľ v morskej vode umožňuje priame uvoľňovanie síry do vody a veríme, že to je začiatok cyklu síry pre všetky živé organizmy. Naše výskumy týkajúce sa povahy síry nás vedú k presvedčeniu, že jej biologická dostupnosť je ovplyvnená nielen teplotou, ale aj ľahkosťou, s akou sa spája s väčšinou ostatných prvkov. Väčšina ostatných prvkov pozostáva zo síranu, sulfitu alebo sulfidu a je zdrojom mnohých zlúčenín, ktoré sú známe ako minerály.

Síra nie je vo viacerých svojich zložených formách biologicky dostupná a niektoré z nich sú jedovaté. Elementárna síra je jedovatá pre hmyz a zvieratá. Ak ste v Yellowstone, verte nápisom, ktoré upozorňujú, že nesmiete piť vodu zo sírových prameňov.

Ďalším problémom je samotný cyklus síry. Zvieratá neukladajú síru, okrem malého množstva v keratíne, ktorý sa nachádza vo vlasoch, nechtoch a chrupavkách. Preto musí byť denne dodávaná, aby bola účinná. Síra sa vylučuje každých 12 hodín po príjme a je dôvodom, prečo sú väčšina foriem hnoja vynikajúcim zdrojom síry. Hoci síra nie je skutočným katalyzátorom, umožňuje kyslík prostredníctvom produkcie bielkovín. Bez neustáleho prísunu síry v skutočnosti každý deň umierame v dôsledku degenerácie buniek.

Otázka: Ako ste sa dostali k štúdii Live Blood and Cellular Matrix Study?

Odpoveď: So sírou som sa dostal do kontaktu náhodou. V roku 1999 som dostal MSM [metylsulfonylmetán] ako alternatívu k liečbe kyslej poruchy trávenia, na ktorú som používal veľké množstvo lieku Tums, a MSM zabralo do štyroch dní. Začal som skúmať aktívnu zložku MSM, a to organickú síru. Krátko na to bol môjmu synovi diagnostikovaný rakovina semenníka a po operácii, chemoterapii a transplantácii kmeňových buniek jeho lekári uviedli, že jeho šance na prežitie v nasledujúcich rokoch sú menej ako 3 %. Neponúkli žiadnu ďalšiu nádej ani liečbu.

Výskum síry odhalil súvislosť medzi kyslíkom a

rakovinou, aeróbnym a anaeróbnym metabolizmom buniek, ako opísal Otto Warburg. V roku 1930 získal Nobelovu cenu za dokázanie, že rakovina je anaeróbna. V „online“ štúdii z Veľkej Británie bolo 28 000 žien, ktoré sa rozhodli nepodstúpiť ďalšiu operáciu, chemoterapiu alebo rádioterapiu kvôli rakovine prsníka, ale rozhodli sa užívať čistú formu MSM a v rokoch 1975 až 2000 sa u nich rakovina neobjavila. Tento článok ma podnietil, aby som svojho syna povzbudil k užívaniu síry. O osem rokov neskôr je nažive a bez rakoviny. Naša štúdia bola začatá v snahe vysvetliť nielen to, že trpíme nedostatkom síry, ale aj to, že väčšina MSM-metylsulfonylmetánu, ktorý sme testovali, nebola taká účinná, ako ukázali skorší výskumníci, napríklad Dr. Stanley Jacob. Príklady regenerácie buniek boli zaznamenané až vtedy, keď sme našli čistý kryštálový zrazeninu, ktorá nebola po zrážaní spracovaná. Keď bol ten istý kryštál rozomletý na prášok, účastníci našej štúdie uvádzali, že je menej účinný. MSM vo forme tabliet, kapsúl alebo prášku sa vyrába s protispekavými látkami (plynnými látkami) a ako je opísané v súvislosti s jednoduchou väzbou síry, tieto plynné látky inhibujú alebo blokujú absorpciu síry. Oxid kremičitý úplne blokuje síru. Účastníci štúdie, ktorí užívali jednu z týchto foriem MSM, hlásili výrazné zlepšenie účinnosti v porovnaní s tými, ktorí boli kontaminovaní rozomletím alebo pridaním protispekavých látok.

Otázka: Z čoho sa skladá hnojivo v našej strave a aký vplyv má na naše zdravie? Aký je rozdiel medzi súčasným hnojivom a hnojivom z predindustriálneho obdobia, pokiaľ ide o obsah minerálnych látok?

Odpoveď: Predindustriálne hnojivá boli organické, prirodzene rozkladajúce sa organické materiály, hlavne hnojivá. Chemické hnojivá sa vyrábajú vysokoteplotným spracovaním organických materiálov, ako je decht a neskôr ropa. Problémom sa zdá byť použitie teplôt nad bodom odparovania síry, ako sa uvádza na vlastných webových stránkach petrochemických spoločností.

V kultúrach, ktoré majú k dispozícii organicky hnojené potraviny, je miera ochorenia nižšia ako v kultúrach, ktoré používajú umelé formy rastlinných potravín. Fínsko v roku 1985 zakázalo používanie chemických hnojív z obavy pred kadmom a jeho údajnou toxicitou. Tamojšia epidemiológia zaznamenala desaťnásobné zlepšenie v porovnaní s

v USA v roku 1985, kde boli čísla takmer identické.

Toto je príbeh, ktorý je možno príliš zložitý na to, aby sa dal stručne opísať. Ale pokiaľ ide o síru, dúfajme, že to stačí. Chemické hnojivá boli prvýkrát vyvinuté v 18. storočí poľským výskumníkom. Až keď Farbin (Bayer) prevzal tento výskum a v roku 1860 začal vyrábať chemické hnojivá z uhoľného dechtu, ich používanie malo vplyv na tých, ktorí tieto potraviny konzumovali. Dve lekárske udalosti, ktoré sa vyskytli v Nemecku, môžu podľa nášho názoru priamo súvisieť s týmito hnojivami. V roku 1906 Dr. Alzheimer opísal „ženy, ktoré sú ponorené do svojich vlastných myšlienok“. Inak Alzheimerova choroba, ktorá bola v iných krajinách ako Nemecko pozorovaná až po zavedení používania týchto chemických hnojív. Väčšina Európy zaviedla tieto hnojivá pred začiatkom druhej svetovej vojny. V roku 1920 mal Dr. Otto Warburg príležitosť vidieť dostatok prípadov rakoviny, aby opísal základ svojej práce, za ktorú získal Nobelovu cenu, zatiaľ čo v iných krajinách bola rakovina menej zrejímavá. V roku 1938, keď bola cena plynu a ropy nízka, Prescott Bush [starý otec súčasného (2008) prezidenta USA Georgea W. Busha] a Nelson Rockefeller [syn Johna D. Rockefellera] podpísali s Farbin IG zmluvu o vývoji hnojiva na báze ropy v oblasti západného Nílu v Afrike. Táto formula, známa ako síran amónny a dusičnan amónny, je hlavnou formulou pre väčšinu chemických hnojív používaných vo svete.

Tieto hnojivá neobsahujú síru kvôli teplotám 380 stupňov Fahrenheita, pri ktorých sú „krakované“. Ďalším problémom je, že tieto hnojivá viažu voľnú síru prítomnú v dažďovej vode z cyklu síry.

Síra je zabudnutá živina, ako konštatovala Dr. Beth Ley, Ph.D. Síra je tretím alebo štvrtým najdôležitejším minerálom (prvkom), ktorý je nevyhnutný pre zdravý metabolizmus. Síra sa však v medicínskej alebo vedeckej literatúre nespomína. Predpokladá sa, že všetok síru, ktorú potrebujeme, získavame z potravy, a tak to možno bolo, kým sme nezmenili spôsob, akým sa stravujeme.

Prehľad epidemiológie v USA od roku 1954, kedy boli zavedené chemické hnojivá, ukazuje nárast rakoviny a iných chorôb až o 4 000 %.
Odpovede účastníkov našej štúdie

zdá sa, že pridávanie síry do stravy zvrátilo alebo pozitívne ovplyvnilo tieto ochorenia.

Fínsko je zaujímavým príkladom vplyvu chemických hnojív. Zo strachu pred kadmom, ktoré tieto hnojivá obsahovali, Fínsko v roku 1985 zakázalo ich používanie. Síra nebola v súvislosti s týmito hnojivami nikde spomenutá.

Iné kultúry, ako napríklad Amishovia, ktorí používajú iba organické hnojivá, trpia tiež menej chorobami, hoci sa musíme spoliehať na menej štúdií o ich „epidemiológii“. Okinawa a Južná Kórea vykazujú nižšiu chorobnosť v porovnaní so zvyškom Japonska alebo Severnou Kóreou. V Brazílii je miera ochorení vyššia ako v Argentíne, ktorá používa hnoj a nie chemické hnojivá.

Výrobcovia chemických hnojív argumentujú, že ich produkty prinášajú vyššie výnosy, ale vzniká otázka, či je ich výživová hodnota v porovnaní s hrubým výnosom tiež vyššia. [veľmi zaujímavý bod]

Otázka: Povedali ste: „Bez neustáleho prísunu síry v skutočnosti každý deň umierame v dôsledku degenerácie buniek.“ Ako môže človek zabezpečiť dostatočný prísun síry do svojho tela, aby zostal zdravý?

Odpoveď: Pred zavedením chemických hnojív bola naša potreba živín obsahujúcich síru, ako sa uvádza v článku Jacka Challemu „The Sulfur Solution“ (Riešenie síry), pokrytá všetkými potravinami, ktoré sme konzumovali. Tvrdíme, že od zmeny biologicky dostupnej síry, ktorú obsahujú naše potraviny, došlo k nedostatku síry. Trávou kŕmený dobytok a ekologicky pestované produkty by mohli opäť pokryť našu potrebu síry. Kultúry, ktoré konzumujú ekologicky pestované potraviny, nemajú nedostatok síry. Cesnak, jarná cibuľa, kel, brokolica a špenát obsahujú veľa síry, ak sú pestované ekologicky. Síra je minerál, ktorý nie je produkován rastlinami ani zvieratami, ale buď je prítomný v našej pôde, alebo NIE JE. Pokiaľ sa nevrátime k intenzívnejšiemu ekologickému poľnohospodárstvu, doplnky stravy sú podľa nášho názoru jedinou možnosťou, ako umožniť nášmu telu zostať zdravým, pokiaľ ide o jeho potrebu síry. Považujeme za dôležité si uvedomiť, že my a všetky živé organizmy sme bunky, ktoré sú kombinované v

matrici, aby tvorili všetky naše „časti“ a tým aj náš celok.

Otázka: Napísali ste: „Výskum síry odhalil súvislosť medzi kyslíkom a rakovinou, aeróbnym a anaeróbnym metabolizmom buniek, ako to opísal Dr. Otto Warburg. V roku 1930 získal Nobelovu cenu za dokázanie, že rakovina je anaeróbna.“

Odpoveď: To je veľmi zaujímavé. Linus Pauling bol jediným človekom v histórii, ktorý získal dve nezávislé Nobelove ceny, a vyhlásil: „Každá choroba, každé ochorenie a každá slabosť môže byť pripísaná nedostatku minerálov.“ Everett Storey, ďalší vedec, ktorý vynájš technologiu rozkladu vody, ktorá umožnila vytvorenie vodíkovej bomby, vyhlásil: „Je načase, aby sa všeobecne presadil koncept, že naše telo potrebuje aj v niektorých smrteľných prípadoch základné stavebné prvky [kyslík, elektrolyty, minerály, enzýmy, aminokyseliny], aby mohlo opraviť a obnoviť každú živú bunku v priebehu 11 mesiacov.“ Teraz prichádza do hry ďalší nositeľ Nobelovej ceny, Dr. Otto Warburg.

Otázka: Môžete stručne opísať „súvislosť medzi kyslíkom a rakovinou, aeróbnym a anaeróbnym metabolizmom buniek“ a prácu Dr. Otto Warburga?

Odpoveď: Bunka biológiu možno preformulovať ako regeneráciu buniek. Počas nášho života regenerujeme všetky naše bunky, s výnimkou pamäťových buniek. Dr. Otto Warburg opísal anaeróbný bunkový metabolizmus v rastlinách ako zdravý model. Keď boli rastliny nútené k aeróbnemu metabolizmu, došlo k fermentácii, regenerácia buniek sa zastavila a došlo k nekróze rastlinných buniek.

Na druhej strane symbiotickej stupnice sa podobná forma fermentácie alebo acidózy stáva pravidlom, keď sa metabolizmus živočíšnych buniek stáva anaeróbnym. Živočíšna bunka prechádza mitózou s alebo bez intracelulárneho kyslíka, alebo zomrie, ak k takejto mitóze nedôjde.

Dr. Warburg opísal anaeróbný metabolizmus oxidu uhličitého alebo výfukových plynov, ktoré zostávajú v bunke, ak sa do bunky neprenáša kyslík, transport plynov prebieha prostredníctvom bunkového dýchania, do bunky sa nedostáva nový kyslík, ktorý by „vytlačil“ oxid uhličitý.

Dr. Warburg „dokázal“, že takýto anaeróbný metabolizmus je predchodcom

rakoviny. Vysvetlil, že každý druh rakoviny môže byť spojený s takýmto anaeróbnym metabolizmom, ktorý umožňuje bunkám okysliť sa, a že energia produkovaná bunkami je funkciou fermentácie a nie ATP aktivovaného kyslíkom.

Výskum Dr. Warburga nás vedie k presvedčeniu, že vírusové infekcie sú tiež anaeróbne, a dostali sme pozoruhodnú odozvu od niekoľkých účastníkov štúdie, ktorí trpia hepatitídou C a HIV. Znížená vírusová záťaž nemusí byť taká dôležitá ako regenerácia pečene u pacientov s hepatitídou C. Alternatívami sú interferónová chemoterapia alebo transplantácia pečene

transplantácia pečene, ak môžu byť infikovaní zaradení na zoznam čakaťov na transplantáciu. Obe ochorenia vedú k degenerácii buniek nielen pečene, ale aj iných bunkových systémov. Máme príliš málo účastníkov štúdie, ktorí trpia týmito vírusovými ochoreniami, aby sme mohli robiť akékoľvek tvrdenia, ale sme presvedčení, že síra môže pomôcť bez nepriaznivých vedľajších účinkov. Všetkých infikovaných povzbudzujeme, aby zvažili účasť v našej štúdii, ako aj všetky ostatné liečebné metódy, na ktoré sú v súčasnosti odkázaní. Kyslík je nepriateľom všetkých vírusov, či už vďaka svojej prítomnosti v bunke, alebo vďaka pružnosti bunkovej membrány, ktorá vírusu znemožňuje preniknúť do bunky.

Otázka: Čo si myslíte o teórii, že existuje viacero liekov na rakovinu, ale sú potláčané „rakovinovým priemyslom“? Medzi ne patrí Gersonova terapia, Laetrile (vitamín B17), DCA [DCA je bez zápachu, bezfarebná, lacná, relatívne netoxická malá molekula. A výskumníci z University of Alberta veria, že by sa mohla čoskoro používať ako účinná liečba mnohých druhov rakoviny.

Odpoveď: Naša štúdia nie je kvalifikovaná na to, aby diskutovala o terapiách, ktoré ste uviedli. Tieto „liečby“ sa odlišujú od konvenčných metód tým, že sa zameriavajú na schopnosť tela liečiť sa samo, a nie na zámer zničiť rakovinu chemikáliami, operáciami alebo ožarovaním. Veríme, že kyslík, ktorý umožňuje síru, tiež umožňuje telu „liečiť“ sa samo prostredníctvom regenerácie zdravých buniek. Na rozdiel od tradičných alebo alternatívnych prístupov k boju proti chorobám veríme, že síra je prvok (minerál), ktorý chýba v našej strave. Neveríme, že síra je „liek“, ale minerál, ktorý je nevyhnutný pre

je potrebný pre zdravý metabolizmus buniek.

Zdá sa, že farmaceutický priemysel (rakovinový priemysel) prejavil želanie potlačiť všetky nefarmaceutické terapie nielen proti rakovine, ale proti všetkým chorobám. Ide o zdravie a nie o to, čo by mal byť prirodzený proces zdravia.

Lekári, ktorí navrhujú konvenčné terapie, tak robia preto, lebo výskum naznačuje, že lieky, operácie a ožarovanie sú najlepšou „legálnou“ metódou liečby.

Otázka: Lekári sú takto vzdelávaní a výskum je podporovaný obchodom s liekmi. Pokiaľ výskum nepodporuje iné metódy, „legálny“ aspekt rovnice núti rakovinový priemysel pokračovať v liečbe chorôb namiesto toho, aby sa zaoberal ich príčinami. Poisťovníctvo je pravdepodobne súčasťou tejto rovnice. Zaplatí vaša poisťovňa preventívnu medicínu?

A: „Sme tým, čo jeme“ bolo pôsobivo demonštrované, ak vezmeme do úvahy Amishov a iné kultúry, ktoré majú k dispozícii ponuku biopotravín. Zdravie našich buniek závisí od základných látok, ktoré nám poskytuje biologický zdroj potravín.

Potraviny, do ktorých neboli pridané žiadne chemikálie, ktoré neboli ožiarené ani spracované prísadami, ktoré naše telo nedokáže absorbovať na bunkovej úrovni. Možno ešte dôležitejšie sú choroby spôsobené vedľajšími účinkami liekov farmaceutického priemyslu. Prečo väčšina propagovaných liekov obsahuje zoznam nežiaducich vedľajších účinkov? Prečo mrkva a špenát nemajú rovnaké varovania? Prečo tieto nežiaduce vedľajšie účinky vyžadujú ďalšie lieky na liečbu vedľajších účinkov, ktoré z nich vyplývajú?

Tieto lieky nie sú prírodné látky, pretože prírodné látky nemožno patentovať. Vyrábajú sa z uhoľného dechtu, surovej ropy alebo syntetizovaných materiálov namiesto toho, aby sa zbierali prírodné látky, ktoré sa vyskytujú v prírode. Nové lieky vyvinuté z rastlín z Amazónie sa nevyrábajú z týchto rastlín, ale syntetizujú sa tak, aby ich bolo možné patentovať. Prírodné produkty nepodliehajú patentom. Aspirín je klasickým príkladom a prvým liekom, ktorý získal patent, avšak nie na kyselinu acetylsalicylovú, ktorá sa získava z vrbovej kôry

, ale pre kyselinu acetylsalicylovú syntetizovanú v laboratóriu. Kniha „The Aspirin Wars“ od Mann a Plummer vysvetľuje, prečo je náš farmaceutický priemysel možno viac zainteresovaný na zisku ako na našom zdraví. Najlepším príkladom je, že v onkologickom priemysle sa hovorí nielen o liečbe, ale aj o liečebných postupoch. Ľudské telo sa dokáže liečiť samo, ak má k dispozícii potrebné látky, ako sú vitamíny a minerály vrátane síry, čo znamená, že súhlasíme s Everettom Storeym.

Slovo „patentovaný“ som už často spomínal a spomením ho znova, pretože pre výrobcov liekov je nevyhnutné byť ziskovými. Je naše zdravie len otázkou ziskovosti?

Ústava Spojených štátov zaručuje právo na život, slobodu a snahu o šťastie; život je zdravie; sloboda môže byť sloboda od choroby, teda dobré zdravie; a ako môžeme usilovať o šťastie, ak nie sme zdraví? Stojíme teda pred dilemou medzi ziskami podnikov, najmä medicínskeho a farmaceutického priemyslu, a právami, ktoré sú zaručené nielen našou ústavou, ale aj zákonmi prírody.

Otázka: Rozhovoril som sa s mnohými zdravotníckymi odborníkmi a stále sa stretávam s tým istým slovom, bez ohľadu na to, v akej oblasti pôsobia. Svet je „metabolizmus“. Čo je metabolizmus a aký má význam pre zdravie?

Odpoveď: Metabolizmus pochádza z gréčtiny. Metaballein: „premeniť, zmeniť alebo transformovať to, čo organizmus prijíma a premieňa vo svojich bunkách na potravu, protoplazmu, energiu a odpad.“ Jeho význam pre naše zdravie spočíva v tom, ako sa definuje „zdravie“ pre všetky živé organizmy. Zdravý bunkový metabolizmus vedie k zdravému organizmu. Nezdravý bunkový metabolizmus vedie k degenerácii, nie k regenerácii. Veríme, že jedným z najdôležitejších prvkov, ktoré sa v tomto procese prehliadajú, je bunková membrána a jej schopnosť umožňovať transport základných živín a plynov cez bunkovú membránu, aby bol možný zdravý bunkový metabolizmus. Energia sa môže vyrábať fermentáciou, ale väčšina tejto energie zostáva v bunkách, aby poháňala mitózu, a nie je dodávaná organizmu ako využiteľná energia. Ak sa cez bunkovú membránu neprenáša kyslík, dochádza k anaeróbnemu metabolizmu, rakovinový cyklus nefunguje a

organizmu nie je k dispozícii žiadna dodatočná bunková energia.

Otázka: Nezamýšľanou výhodou štúdie Live Blood Cellular Matrix Study je, že môže pomôcť ľuďom bezpečne vysadiť lieky na predpis. Ako k tomu došlo?

Odpoveď: V skutočnosti nebolo zrušenie predpísaných liekov nikdy cieľom štúdie. To sme sa dozvedeli od našich členov; nikdy sme nikomu neodporúčali, aby prestal užívať lieky. Skutočnosť, že prestali užívať väčšinu propagovaných liekov a niektoré s požehnaním svojich lekárov, môže byť príkladom hodnoty aeróbného bunkového metabolizmu.

Lieky propagované na zmiernenie gastrointestinálnych ťažkostí boli prvé, ktoré boli vysadené, čo nebolo prekvapujúce vzhľadom na moje výsledky, ale Nexium alebo Prilosec nie sú Tums a ani nie sú tak lacné.

Predchádzajúce deti, ktoré prestali užívať Ritalin po užití síry, sa riadili pozorovaniami svojich rodičov, a nie našimi odporúčaniami. Tí, ktorí užívali antidepresíva, sa po prebudení cítili lepšie a rozhodli sa, že nebudú ďalej užívať SSRI. Tí, ktorí roky užívali lieky na vysoký krvný tlak a ich lekári im odporučili, aby ich prestali užívať, sa riadili hodnotami svojho krvného tlaku, a nie našim odporúčaním.

Vysadenie statínov bolo dobrovoľné, ale ak by sme mali navrhnúť liek, ktorý by sa mal vysadiť, boli by to statíny. Na základe fotografie ciev sietnice veríme, že tvrdenie, že cholesterol spôsobuje mŕtvicu, nie je podložené patológiou.

Mikroskopické vyšetrenia ukázali, že uhličitan vápenatý (kameniny) alebo svetlý plát Dr. Hollenhorsta môžu upchať tepny a aj to robia. Tí, ktorí užívali lieky na artritídu, prestali užívať Vioxx a Celebrex, pretože bolesť ustúpila a pohyblivosť sa zvýšila, a nie preto, že ich k tomu vyzvala štúdia.

Bolesť je nedostatok kyslíka na bunkovej úrovni. Lieky proti bolesti sú pre farmaceutický priemysel veľkým biznisom. Je preto prekvapujúce, že ľudia by prestali užívať lieky proti bolesti, ak by ich bunky boli zásobené

dostali kyslík? Okrem problému bolesti je regenerácia buniek, ktoré už neboli schopné regenerácie kvôli aplastickej bunkovej membráne, už nie je dostatočne flexibilná a plastická, aby umožnila transport najväčších molekúl plynu, ktoré sú potrebné pre zdravý metabolizmus buniek, a to kyslíka. Určité aminokyseliny a bielkoviny, ktoré sú závislé od síry a podobne ako bunková membrána umožňujú transport vďaka svojej veľmi zložitej štruktúre.

Doposiaľ bol každý liek „propagovaný“ na tubke dobrovoľne nahradený sírou bez nepriaznivých vedľajších účinkov pre účastníkov našej štúdie, kľúčovým slovom je „dobrovoľne“. Účastníci štúdie, ktorí pridali síru do svojej chemoterapie, nehlásili žiadne nepriaznivé vedľajšie účinky chemoterapie a ich hodnoty bielych krviniek zostali vysoké; zvyčajne väčšina chemoterapií ničí biele krvinky a robí telo náchylným na infekcie.

Otázka: Máte nejaké rozlúčkové slová pre našich čitateľov?

Odpoveď: Všetka voda, ktorá kedy existovala, JE, a to isté platí pre síru. Sme závislí od prirodzených životných cyklov na tejto konečnej planéte. Slnéčné svetlo alebo radiačná energia sú jedinou novou súčasťou rovnice. Prirodzené cykly určujú spôsob, akým sa tieto prvky využívajú, a ak tieto cykly meníme alebo narúšame, narúšame prirodzenú zdravosť našich buniek. Každý živý organizmus na tejto planéte je bunkový, či už ide o prvky alebo ľudí, všetci sme bunky a máme bunkové membrány. Bunková membrána chráni svoj obsah, ale zároveň spolupracuje spolupracuje s inými bunkami, aby vytvorila maticu, ktorá definuje nielen naše časti, ale celý organizmus.
